

УДК 811.1612-(07)

DOI <https://doi.org/10.24919/2308-4863/100-33>**Вікторія ТОВСТЕНКО,**

orcid.org/0000-0003-2971-4931

кандидат філологічних наук,

доцент кафедри бізнес-лінгвістики

Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана

(Київ, Україна) tovstenko.vika@ukr.net**МОДЕРНІЗАЦІЯ ТА СТАНДАРТИЗАЦІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ТЕРМІНОСИСТЕМИ**

У статті зазначено, що термінологічне планування є одним з аспектів проектування корпусу мови, до якого належать термінологічна модернізація та термінологічна стандартизація. Проаналізовано спеціалізовані слова та поняття, що позначають діяльність з розподілу, виробництва, обміну та споживання товарів і послуг, аналізують обмежені ресурси для задоволення потреб, охоплюючи такі сфери, як банківські операції, ринок, ВВП, інфляція та інші фінансові інструменти, що формують господарські системи, як-от ринкова чи змішана. Обґрунтовано необхідність подальшої термінологічної стандартизації, модернізації та унормування вітчизняної терміносистеми фундаментальної економічної науки задля подальшого розвитку української економічної науки та забезпечення її відповідності термінологічним стандартам світової економічної науки. У статті визначено джерела поповнення української економічної термінології, досліджено її структуру. Зазначено, що головне призначення транслітерації – стовідсоткове відтворення транслітерованої лексичної одиниці в оригінальному написанні без будь-яких спотворень. Модернізацію та стандартизацію розглянуто як два етапи термінологічного планування. Зазначено, що кінцева мета термінологічної модернізації – можливість рідною мовою висловлювати будь-яку наукову думку. Наголошено на тому, що термінологічна стандартизація спрямована на усунення двозначності у спілкуванні, а також на вибір термінологічної норми та її затвердження як обов'язкового варіанта. Зазначено, що основним джерелом міжнародної термінології традиційних галузей науки є латинська та грецька мови. Розглянуто явище субстантивної, яке притаманне давнім запозиченням з латинської мови. Проаналізовано терміни з частковою заміною компонентів, оформлені словотвірними засобами мови-реципієнта та запозичені терміни з повним структурним збігом. Наголошено на тому, що графічне оформлення інтернаціональних елементів та запозичень підпорядковане певним правописним традиціям відповідної мови, а саме під час засвоєння цією мовою іношомовних елементів. Ці традиції формуються поступово. Доведено, що поповнення лексики неологізмами – це безперервний процес, зумовлений історично, необхідний для того, щоб на кожному етапі свого розвитку мова відповідала потребам суспільства в спілкуванні.

Ключові слова: міжмовна інтерференція, стандартизація, модернізація, міжнародний термін, транслітерація.

Viktoriia TOVSTENKO,

orcid.org/0000-0003-2971-4931

Candidate of Philological Sciences,

Associate Professor at the Department of Business Linguistics

Kyiv National Economic University named after Vadym Hetman

(Kyiv, Ukraine) tovstenko.vika@ukr.net**MODERNIZATION AND STANDARDIZATION OF THE UKRAINIAN TERMINOLOGICAL SYSTEM**

The article states that terminology planning is one of the aspects of language corpus design, which includes terminological modernization and terminological standardization. The article analyzes specialized words and concepts that describe the activities of production, distribution, exchange and consumption of goods and services, studying limited resources to meet needs, covering such areas as the market, GDP, inflation, banking operations and other financial instruments that form economic systems, such as market or mixed. The need for further terminological modernization, standardization and normalization of the domestic terminological system of fundamental economic science is substantiated in order to ensure its compliance with the terminological standards of world economic science and the further development of Ukrainian economic science. The article analyzes Ukrainian economic terminology, identifies sources of its replenishment. The issue of transliteration is raised, the main purpose of which is one hundred percent reproduction of the transliterated lexical unit in the original spelling without any distortions. Modernization and standardization are considered as two stages of terminological planning. It is noted that the ultimate goal of terminological modernization is the ability to express any scientific opinion in the native language. And terminological standardization is aimed at choosing a terminological norm and approving it as a mandatory option, as well as eliminating ambiguity in communication. It is noted that the main source of international terminology of traditional branches of science is the Greek and Latin languages. The phenomenon

of substantivation, most characteristic of ancient borrowings from the Latin language, is considered. Borrowed terms with complete structural coincidence and terms with partial replacement of components, formed by word-forming means of the recipient language, are analyzed. It is emphasized that the graphic design of borrowings and international elements is subordinated to certain spelling traditions of the corresponding language. If the language does not have such traditions, then these traditions are formed gradually, during the assimilation of foreign language elements by this language. It is proved that the replenishment of the vocabulary with neologisms is a historically inevitable process necessary for the language to meet the needs of society in communication at each stage of its development.

Key words: *interlingual interference, standardization, modernization, international term, transliteration.*

Постановка проблеми. З XVII століття в Європі почався швидкий розвиток суспільства. Виникають нові технічні, законодавчі та суспільні реалії, що потребували однозначних і чітких термінів для свого позначення. Проте інтенсивний розвиток галузевих термінологій (які насичували європейські мови новими лексичними одиницями) через свою бурхливість і масовість став хаотичним. Це зумовило утворення безмежної кількості синонімів для позначення одного й того ж поняття. Перед галузевими фахівцями постала проблема стандартизації термінів і цілеспрямованого керування термінотворчою роботою. Для забезпечення відповідності термінологічним стандартам світової економічної науки необхідні модернізація, стандартизація та унормування вітчизняної терміносистеми фундаментальної економічної науки. У будь-якій мові існують проблеми передавання та засвоєння іншомовних елементів, а графічне оформлення інтернаціональних елементів та запозичень підпорядковане певним правописним традиціям відповідної мови. Українська термінологія має деякі специфічні проблеми, зумовлені історично, а основною потребою на сьогодні є створення термінологічних словників, національних термінологічних стандартів.

Аналіз досліджень. Про запозичене й питоме в термінології наголошували такі дослідники: З.Куньч, Л.Козловська, Н. Пілецька, В.Товстенко, І.Ярошевич та ін. (Козловська, Товстенко, 2009: 40; Куньч, 2018: 50; Пілецька, 2008: 177; Товстенко, 2021: 160). Детермінологізацію і термінологізацію аналізувала Г.Наконечна (Наконечна, 2018: 30). Г. В. Чорновол зауважувала, що економічний термін – «слово або словосполучення, що позначає певне поняття суспільно-виробничих відносин, які характеризують економічний лад суспільства» (Чорновол, 2004: 15). Дослідниця Н. Пілецька характеризувала економічну термінологію як повноцінний та багатогранний складник сучасної літературної мови, що перебуває у зв'язку із загальнонавчальною лексику, виражає низку економічних понять, що забезпечує деякі потреби спілкування у сфері економічної науки та практики, що ієрархічно структурована на підсистеми й групи термінів (Пілецька, 2008: 175).

Усі дослідники аналізували взаємодію мовних систем за двомовності, яка виникає при мовних контактах. Наприклад, в Австрії початок сучасної термінології – це публікація докторської дисертації Є. Вюстера «Internationale Sprachnormung in der Technik, besonders in der Elektrotechnik» (Wüster, 1970: 32-40). Є. Вюстер став основоположником багатьох досягнень в семіології та лінгвістиці XX століття, але основне його досягнення – саме у сфері термінології.

Мета статті – вибрати термінологічну норму та затвердити її як обов'язковий варіант, мати можливість рідною мовою висловлювати будь-яку наукову думку, а також усунути двозначність у комунікації.

Виклад основного матеріалу. Предмет стандартизації – це поєднання нормативних документів та технічного законодавства, які регламентують способи, правила, процеси, методи контролю та виготовлення продукції, а також правила життєдіяльності людини, які гарантують безпеку життя, здоров'я і майна людей та довкілля. Завдяки стандартизації маємо можливість свідомого керування технічною та економічною політикою, що зумовлює випуск високоякісної продукції та підготовку вагомої супровідної документації. Наукова економічна термінологія – головний засіб віддзеркалення наукового знання, а отже, складник базової економічної науки, яка є комплексом наукових знань про стійкі, повторювані зв'язки, що простежуються у поведінці економічних суб'єктів та господарській практиці (Козловська, Товстенко, 2009: 23). На сучасному етапі економічна термінологія активно трансформується під впливом глобалізації, цифровізації та інтеграції України до європейського простору. Цей процес характеризується інтенсивним запозиченням англіцизмів, переосмисленням традиційної лексики та розширенням категорій.

Одним із сильних чинників визначення напряму та стрімкого розвитку економічної терміносистеми впродовж останніх десятиліть стали невідпинні процеси фінансової глобалізації та економічної інтеграції. Запроваджено нові поняття і терміни, які відображають розвиток економічної дійсності. Наприклад, у науковому обігу

з'явилися такі поняття, як *криптовалюта*, *кредитно-дефолтні свопи*, *тіньове банківництво*, *деінвестиції*, *фінансіалізація* тощо. Позначають важливі явища в сучасній світовій економіці за допомогою цих термінів. Дедалі частіше застосовують в економічній літературі термін *фінансіалізація*. Тому існує потреба в описі тих процесів і економічних явищ, які відображають цей термін. Більшість економістів аналізують *фінансіалізацію* як новий етап планомірного перетворення ринкової господарської системи як на макро-, так і на мікрорівнях останніх десятиліть. Домінантними ознаками цього етапу є зростання якісних та кількісних показників функціонування фінансового сектора і його вплив на всі економічні суб'єкти: економічну політику, життя домогосподарств, фізичну економіку загалом та корпоративну поведінку. Тому *фінансіалізацію* описують як якісну та кількісну еволюцію монетарного сектора, що впливає на економіку загалом.

Можна виділити такі основні лексико-тематичні групи запозичень:

- назви осіб у бізнесі: *інвестор*, *брокер*, *трейдер*, *цедент*, *форфейтер*;
- математичні показники та фінанси: *коефіцієнт придатності*, *хеджування*, *фінансіалізація*;
- менеджмент та маркетинг: *інструменти управління та просування ринкових продуктів*.

Виділяють серед типів лексичної інтерференції: 1) зміни вживаності лексичних одиниць однієї мови за зразком іншої – з двома полярними процесами: з одного боку, посилення лексичної одиниці, з іншого – скорочення її функціонування, часом аж до повного зникнення з ужитку; 2) власне лексичні запозичення, тобто слова іншої мови (з можливим пристосуванням на рівні фонетики та морфології в мові-реципієнті); 3) кальки (Козловська, Товстенко, 2009: 38). Запозичення в економічній термінології – це процес входження іншомовних слів, понять та морфем до мови для позначення нових економічних явищ, професійних процесів і фінансових інструментів. Вони забезпечують міжнародну уніфікацію та стандартизацію фахової комунікації. Основні джерела запозичень: англіцизми та американізми (домінантна група в сучасній фінансово-економічній сфері, пов'язана з розвитком глобалізації, ІТ, маркетингу та біржової торгівлі); латинізми та грецизми (історичний фонд, базові слова, що увійшли до мови давно, часто слугують міжнародними термінотвірними елементами); романізми (французькі та італійські слова, що здебільшого стосуються банківської справи, торгівлі та бухгалтерського обліку). Щодо пристосування терміноодиниць, то існує декілька

головних підходів, серед яких потрібно розрізняти: транспозицію, транслітерацію та трансфонацію. На сьогодні більшість нових фінансових термінів – з англomовного бізнес-середовища. Їх дослівний переклад допомагає сформувати зрозумілу для міжнародної співпраці термінологію. Наукові дослідження доводять, що поряд із запозиченнями структурне калькування допомагає будувати системність у таких сферах, як менеджмент, фінанси та маркетинг, не переважваючи мову надмірною кількістю іншомовних фонем. Напівкальки – частковий переклад з іншої мови: частина слова або вислову перекладається, а частина залишається без перекладу, напр.: *ефект доходу* – з англ. *income effect*, *ф'ючерсна угода* – з англ. *futures agreement*. Семантичні кальки – це питомі українські слова, які під впливом слів-відповідників з іншої мови набувають нового значення. Це запозичення переносного значення слова, напр.: *уподобання споживачів* – з англ. *consumer preferences*, *насичення попиту* – з англ. *demand saturation*. Структурні або словотворчі кальки – поморфемний переклад іншомовного слова, напр.: *надлишок* – з англ. *surplus*, *заміщення* – з англ. *substitution*, *підприємство* – нім. *Unternehmen*. Потрібно зважати на те, що ненормативним є вживання абсолютних кальок й псевдотермінів англійською транслітерацією, пор.: *cash flow* (*кеш-фло*) (існує український нормативний варіант *грошові потоки*) (Товстенко, 2021: 159). Існують ще екзотизми (пряме запозичення): уживання іншомовного слова в оригінальній формі без змін, наприклад, для нових явищ на кшталт *crowdfunding* чи *escrow*.

Часто запозичення називають поняття, що мають український нормативний відповідник: *прайм-тайм* – *найкращий час*, *сек'юриті* – *охорона*, *криза* – *переломний момент*, *дефляція* – *зменшення*, *консумація* – *споживання*, *бум* – *піднесення*, *альпарі* – *порівну*, *інтеграція* – *входження*, *реновація* – *оновлення*, *дайджест* – *огляд*, *сервіс* – *обслуговування*, *флаєр* – *листівка*, *дистриб'ютор* – *розповсюджувач*, *офіс* – *контора*, *дисконт* – *знижка*, *лізинг* – *оренда*, *інфляція* – *роздування*, *девальвація* – *зниження*, *ревальвація* – *підвищення*, *профіт* – *вигода*, *прибуток*, *зиск*, *маржа* – *різниця*, *кеш* – *готівка* тощо.

Трансфонація (або фонетичне адаптування) – це спосіб передачі іншомовних слів (запозичень) засобами рідної мови за їхнім звучанням (фонетичним складом). Це процес, коли слово записується "на слух", часто з адаптацією під фонетичні правила мови, як запозичує термін. Трансфонація – це звукова трансляція слів, наприклад: *моніторинг* (англ. *monitoring*), *франко* (італ. *franco*),

лізинг (англ. *leasing*) та ін. Враховуючи те, що запозичення адаптується до мови залежно від її внутрішніх законів у граматичній структурі та смислового змісті, у своєму графічному зображенні, у мовознавстві виділяють чотири види адаптації запозичених слів: 1. семантична адаптація надає можливість запозиченим словам адаптуватися до лексичної системи мови; 2. фонологічна або фонетична адаптація, мета якої – пристосувати іншомовні слова до наголосу та системи звуків мови; 3. морфологічна адаптація приводить до підпорядкування запозичень закономірностям граматичного складу й дозволяє їм правильно функціонувати в граматичній системі мови; 4. графічна адаптація веде до регулювання орфографії запозичень відповідно до загальних правил мови.

Внаслідок явища субстантивації повного граматичного переоснащення зазнають деякі терміни-запозичення на українському мовному ґрунті, тобто слова, які належали в мові-джерелі до різних частин мови, в українській мові стають іменниками. Це явище найбільш притаманне давнім запозиченням з латинської мови, що стали інтернаціоналізмами, напр.: *кредит*, *дефіцит* (лат. *credit* – він вірить, лат. *deficit* – не вистачає); *імпорт*, *експорт*, *дотація*, *кредо*, *оренда* (лат. *importo* – довожу, ввожу; лат. *exporto* – вивожу; лат. *doto* – наділяю; лат. *credo* – вірю; лат. *arendo* – здаю в найми, наймаю); *ліквідність* (лат. *liquidus* – рідкий). Повна (лексична) субстантивація відбувається, коли слова повністю втрачають свої прикметникові ознаки і вживаються винятково як економічні чи фінансові терміни: *прибутковість* / *рентабельність* (слова, що походять від прикметникових форм і позначають конкретні фінансові показники), *митниця* (історично від прикметника митна [установа]) тощо. Неповна (синтаксична) субстантивація – слова зберігають подвійну функцію: в одному контексті вони є прикметником, в іншому – самостійним іменником. Наприклад, *кредитний* / *кредитні*: *кредитний портфель* (прикметник) vs. *отримати кредити* (субстантивоване слово в ролі іменника), *номінальний* / *номінальна*: *номінальна заробітна плата* vs. *номінальний ВВП*, *матеріальні*: *матеріальні цінності* (прикметник) vs. *матеріальні і нематеріальні активи* (іменник) тощо.

Термінологічна модернізація відбувається тоді, коли є намагання адаптувати ту чи іншу мову до сучасних умов та запровадити її в усіх галузях науки та в усіх сферах суспільно-політичного життя. Створення нових термінів може в таких випадках бути спрямоване на інтернаціоналізацію. Мета кінцева термінологічної модернізації –

можливість висловлювати будь-яку наукову думку рідною мовою. Термінологічна модернізація може проводитись як фахівцями відповідної галузі, так і мовознавцями, зацікавленими в існуванні чітких позначень галузевих реалій. Тому завдання заміни невдалих варіантів та перекладу незареєстрованих термінів збігається з проблемою зовнішнього оформлення нових термінів. Важливим аспектом термінологічного планування є термінологічна стандартизація. Вона скерована на вибір норми та її затвердження як обов'язкового варіанта, гармонізацію терміносистем, інтернаціоналізацію та уніфікацію, а також на усунення двозначності у спілкуванні, щоб нові терміни були вмотивовані та зрозумілі всім галузевим фахівцям.

Головні складові та етапи впорядкування економічної мови: терміни-еталони та терміни-зразки (це затверджені, нормативні слова або словосполучення, які є обов'язковими для використання в діловій документації, законодавстві, наукових працях та навчальних посібниках; вони усувають двозначність та синонімію, що є критичним у сфері бізнесу та фінансів); уніфікація термінології (з різноманітних варіантів і запозичених слів утворюють єдину, впорядковану систему; це усуває хаос та стихійне використання професіоналізмів); кодифікація термінів (систематизація відібраних термінів у спеціалізованих словниках, довідниках та державних стандартах; вона орієнтує мовців на правильне та офіційне їх використання).

Стандартизована термінологія є неодмінною для вживання у виробничих, офіційних наукових, ділових текстах (Куньч, 2018: 53). Актуальною в цьому аспекті є діяльність Міжнародної організації стандартів (ISO), яка окреслила чіткі та ідентичні системи транслітерації. Цікавою є історія стандартизації та впорядкування термінів науки (Австрія – Є.Вюстер; Україна – Наукове товариство ім. Т.Шевченка, Інститут української наукової мови). На сьогодні в Україні державною справою стала стандартизація термінології.

На початку 30-х років уперше порушив питання про стандартизацію науково-технічних термінів австрійський інженер Євген Вюстер. Саме він уперше звернув увагу на необхідність централізованого керівництва науково-технічною мовою та розробки термінологічних стандартів. Зокрема Вюстер наголошував, що стандартизація мови відбувається трьома шляхами: а) пропозиція щодо нових термінів (словотворчість); б) вибір між уже наявними синонімами та омонімами; в) закріплення і реєстрація наявного вжитку лексичних одиниць. Було зазначено, що найважливішим є завдання з усунення омонімії (Wüster,

1970: 32-40). Вюстер доводив, що стандартизація матеріальних об'єктів (техніки та технологій) є неможливою без попередньої стандартизації мови. Вюстер переконував, що впорядкування терміносистем має починатися не з лексем чи слів, а з понять (концептів). Одне поняття повинно мати лише один термін, а один термін – чітко відповідати одному поняттю (усунення полісемії та синонімії) (Wüster, 1970: 42). Основні положення вюстерівської теорії стандартизації термінів: 1. принцип однозначності: кожен термін повинен мати лише одне значення, а кожне поняття – лише один термін, що усуває синонімію у професійному спілкуванні; 2. пріоритет поняття над словом: спочатку чітко визначається сутність явища або об'єкта і лише потім для нього підбирається або створюється стандартизоване мовне позначення; 3. системність: терміни не повинні існувати ізольовано; вони є елементами логічної системи певної галузі знань, побудованої на родо-видових та інших зв'язках; 4. офіційне затвердження: стандартизований термін має бути зафіксований уповноваженим органом у нормативному документі, такому як ДСТУ.

Термінологію стандартизують для того, щоб затвердити та унормувати в різних сферах знань і діяльності однозначно несуперечливі, зрозумілі терміни для всіх сфер застосування, зокрема в науковій літературі; щоб позитивно впливати на створення та застосування сучасних інформаційних технологій у всіх сферах економічної діяльності, виявляти й усувати неточності в термінології, уживаної в документації, а також усунути термінологічні перешкоди в разі створення конкурентоспроможної продукції в Україні та забезпечити її вихід на світовий ринок та надати можли-

вість використовувати однозначну термінологію в державних соціально-економічних та науково-технічних програмах, у законодавстві України.

Отже, термінологічне планування – це узгоджена та організована робота з термінологічної стандартизації та модернізації. Рівень розвитку економічної термінології залежить від поступового розвитку економічної науки та інтелектуалізації економіки й входження вітчизняної економічної науки у світовий науковий та освітній простір, від накопиченого нацією досвіду економічного врегулювання суспільних відносин в умовах посилення глобалізаційних процесів. Перед науковцями (економістами-аналітиками) стоять нові проблеми, пов'язані із об'єктивними та немінучими процесами міждисциплінарної міграції термінів (транстермінологізації), термінологічної стандартизації та модернізації, унормування терміносистеми фундаментальної економічної науки задля забезпечення її відповідності основним функціональним і методологічним властивостям і водночас узгодження з термінологічними стандартами світової економічної науки. Шляхи формування термінології є достатньо традиційними, оскільки сучасна українська економічна термінологія – це передусім продукт історичного розвитку суспільства. Основною тенденцією є збільшення термінів-інтернаціоналізмів, що знижує ймовірність комунікативних перешкод на шляху обміну інформацією та технологіями, покращує взаєморозуміння галузевих фахівців. Стандартизація термінологічних систем на національних та інтернаціональних рівнях є необхідною та актуальною, оскільки спрямована на вибір термінологічної норми та її затвердження як обов'язкового варіанта (Козловська, В.Р.Товстенко, 2009: 11).

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Козловська Л. С., Товстенко В.Р. Культура наукової мови: навч.метод. посіб. для самост. вивч. дисц. для студентів кредит.-екон. ф-ту. Київ : КНЕУ, 2009. 83с.
2. Куньч З. Питоме й запозичене в термінології: проблема балансу. *Теорія терміна: конкретизація лексико-семантичних парадигм* : монографія. Львів : Галицька Видавнича Спілка, 2018. С. 38–66.
3. Лінгвосвіт сучасної фахової комунікації : монографія. Київ. КНЕУ, 2022. 200с.
4. Наконечна Г. Термінологізація і детермінологізація: ступінь опрацювання й вектори розвитку. *Теорія терміна: конкретизація лексико-семантичних парадигм* : монографія. Львів : Галицька Видавнича Спілка, 2018. С. 11–37.
5. Пілецька Н. Українська термінологія як об'єкт дослідження. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка». Сер. «Проблеми української термінології»*. 2008. № 620. С. 175–182.
6. Товстенко В.Р. Динамічні процеси в сучасній українській економічній терміносистемі. *Нова філологія*. Збірник наукових праць. Запоріжжя : Видавничий дім «Гельветика», 2021. № 81. Том II. С. 155–163.
7. Чорновол Г. В. Новітня економічна термінологія та її стилістичне вживання в сучасній українській мові (на матеріалі періодичних видань) : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук. Київ, 2004. 23 с.
8. Eugen Wüster Internationale Sprachnormung in der Technik: besonders in der Elektrotechnik. (Die nationale Sprachnormung u. ihre Verallgemeinerung.). Volume 2 of the series Sprachforum. Beiheft, ISSN 0584-9454. Issue 2 of the series Sprachforum: Beiheft. Bouvier, 1970.

REFERENCES

1. Kozlovska L. S., Tovstenko V.R. (2009) *Kultura naukovoï movy: navch.metod. posib. dlia samost. vyvch. dysts. dlia studentiv kredyt.-ekon. f-tu.* [Culture of scientific language: a teaching and methodological manual for independent study of the discipline for students of the Faculty of Credit and Economics]. Kyiv: KNEU. 83. [in Ukrainian].
2. Kunch Z. (2018) *Pytome y zapozychene v terminolohiyi: problema balansu. Teoriya termina: konkretyzatsiya leksyko-semantychnykh paradyhm: monohrafiya.* [Specific and borrowed in terminology: the problem of balance. Theory of the term: concretization of lexical-semantic paradigms: monograph]. Lviv : Halyts'ka Vydavnycha Spilka. 38–66. [in Ukrainian].
3. Linhvosit suchasnoyi fakhovoyi komunikatsiyi: monohrafiya (2022). [Linguistics of modern professional communication: monograph]. Kyiv : KNEU. 200. [in Ukrainian].
4. Nakonechna H. (2018) *Terminolohizatsiya i determinolohizatsiya: stupin opratsyuvannya y vektory rozvytku. Teoriya termina: konkretyzatsiya leksyko-semantychnykh paradyhm : monohrafiya.* [Terminologization and determinologization: stage of elaboration and vectors of development. Theory of the term: concretization of lexical-semantic paradigms : monograph]. Lviv : Halyts'ka Vydavnycha Spilka. 11–37. [in Ukrainian].
5. Piletska N. (2008) *Ukrayinska terminolohiya yak ob'ekt doslidzhennya.* [Ukrainian terminology as an object of research]. *Visnyk Natsionalnoho universytetu «Lvivska politehnika». Ser. «Problemy ukrayinskoyi terminolohiyi».* № 620. 175–182. [in Ukrainian].
6. Tovstenko V.R. (2021) *Dynamichni protsesy v suchasniy ukrayinskiy ekonomichniy terminosystemi.* [Dynamic processes in the modern Ukrainian economic terminological system]. *Nova filolohiya. Zbirnyk naukovykh prats. Zaporizhzhya : Vydavnychyy dim «Helvetyka».* № 81. Tom II. 155–163. [in Ukrainian].
7. Chornovol H. V. (2004) *Novitnya ekonomichna terminolohiya ta yiyi stylistychnе vzhyyannya v suchasniy ukrayinskiy movi (na materialy periodychnykh vydan): Avtoref. dys. na zdobuttya nauk. stupenya kand. filol. nauk.* [The latest economic terminology and its stylistic use in the modern Ukrainian language (based on periodicals): Abstract of the dissertation for the degree of candidate of philological sciences.]. Kyiv. 23. [in Ukrainian].
8. Eugen Wüster *Internationale Sprachnormung in der Technik: besonders in der Elektrotechnik.* (Die nationale Sprachnormung u. ihre Verallgemeinerung.). Volume 2 of the series Sprachforum. Beiheft, ISSN 0584-9454. Issue 2 of the series Sprachforum : Beiheft. Bouvier, 1970

Дата першого надходження статті до видання: 22.06.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 10.07.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 20.08.2026

Стаття поширюється на умовах
ліцензії відкритого доступу (CC BY 4.0)

